

ki se je znal približati svojemu Bogu. Zato se mu je pa tudi Bog približal, kakor malokateremu človeku. In ravno s tem je postal sv. Frančišek svetilnik narodom, da morejo najti pot k Očetu.

Zivljenje sv. Frančiška.

Družina, po kateri je Bog poslal na svet sv. Frančiška, je živela v Asisiju v Zgornji Italiji. Oče je bil premožen trgovec. Frančišek je bil rojen leta 1182. Dobro vzgojen, je imel priložnost videti in uživati blagostanje očetove hiše, ki ga pa ni zadovoljilo. Njegovo dobro srce, ki ga je večkrat pregovorilo celo tako daleč, da je svojo vrhno obleko slekel in oblekel siromaka, ga je pa vodilo od tega blagostanja k odpovedi svetu. Doma v družini je sicer nekaj časa imel neprilike, a v poznejših letih so videli, kako je imel prav. Leta 1209 je v San Damiano v napol podrti cerkvi dobil poklic božji, da je to cerkvice, porcijunkula imenovano, popravil, nato pa začel oznanjevati evangelij Gospodov. Ker je imel vedno več učencev, tudi učenk, ki so hoteli po njegovem zgledu živeti, je ustanovil 1. red za moške, 2. red za ženske, 3. red pa za ljudi, ki morejo poleg svojega življenja in delovanja med svetom živeti po njegovih navodilih. Želel si je le še mučeniške smrti za Kristusa. Zato je šel v sveto deželo in govoril celo pred sultanom samim. Od tam je kot spomin vsemu svetu prinesel jaslice, a mučeniške smrti ni dosegel. Leta 1224 je na gori Alverniji prejel odtise ran Gospodovih, kar je potrdilo njegove velike svetosti. Leta 1226, dne 4. oktobra, je umrl in je bil že dve leti nato proglašen za svetnika. Na njegovem grobu so postavili veličastno cerkev.

Preprosta vera sv. Frančiška.

Sv. Frančišek se po svojih molitvah in verskih premišljevanjih nikdar ni potopil v kaka globoka, modroslovna razmišljanja, ampak je iskal le preprostost svoje vere. Našel jo je v tem, da je gledal Boga kot Očeta svojega in vseh drugih stvari. Molil je, kakor če govori otrok z očetom, z drugimi je občeval, kakor da je z njimi že od rane mladosti v družini, čeprav je bil morda prvokrat z njimi skupaj. Vse stvari, živali, rastline, vsa naravo je smatral kot dom Boga Očeta, pa se je pogovarjal z njo, kakor da razume on njeno tajno, ona pa njegovo, to je zavest: delo Očetovo smo.

Ta zavest je sv. Frančišku vzbudila vero, ki ni bila vera težkega izpolnjevanja božjih zapovedi, ampak vera veselja, vera hrepenenja božjega otroka. Zavest — otrok božji sem — mu je prinesla pravo spoznanje, koliko je vreden svet in vse njegove dobrine, čast, oblast in premoženje, za katerimi so ravno v času sv. Frančiška ljudje hlepeli kakor dandanes. Zavrgel je čast sveta, oblekel kuto. Zavrgel je oblast in obljubil pokorščino. Zavrgel je premoženje in obljubil radovoljno uboštvo. In postal je ves — otrok božji. V tem je vsa preprostost njegove vere, ki ga je pripeljala Bogu tako blizu, da je nosil na svojih rokah in nogah in sreju rane Kristusove.

Delo sv. Frančiška.

Če bi sv. Frančišek po svojem življenju le on sam našel pot k Očetu, je njegovo delo veliko. In če bi pripeljal le enega s seboj, bi to delo bilo še večje vrednosti. On pa ni pripeljal k Očetu le enega, ampak milijone, ne le v življenju, pač pa vseh teh 700 let, kar jih je do zdaj preteklo od njegove smrti. Kralji so odlagali svoje krone, papeži svoje tiare in se podajali v preprosto Frančiškovo življenje. Bogati so se olajšali bremena svetnih skrbi in revni so našli zaklad sreče in zadovoljnosti v prostovoljnem uboštvo. Vsi pa so zažuteli na ta način, da so srečni, ker so otroci božji. Delo sv. Frančiška je torej bilo v tem, da je ljudi vseh stanov, obeh spolov, v vsaki starosti osrečil.

Tudi dandanašnji čas želi sreče in vse prizadevanje ljudi, ki se glasno izraža v pritožbah nad sedajšnjimi razmerami, kaže, da človeštvu manjka prave sreče. Zato se je ves svet, ne le katoliški, obrnil letos ob 700letnici k svetniku, ki je toliko ljudi osrečil. Človeštvo želi spoznati, odkod je sv. Frančišek zajemal skrivnost svoje sreče, ki se je razodevala posebno še v solčni pesmi njegovi, ki so mu jo bratje redovniki peli pri njegovem umiranju. Sv. Frančišek to željo danes izpolnjuje, ko stoji pred svetom in kaže na odtise Kristusovih ran na svojem telesu in v tem razodeva:

vojaško nastopanje. Kljub temu, da je nosil lovsko obleko, mu je bilo videti, kako je navajen vojnih grozot. Vendar je večkrat glasno zavzdihnil, kadar se mu je nudil kak posebno grozen prizor.

Mladega moža ob njegovi strani je stresala groza, pa je očividno zaradi postarjega spremljevalca krotil svoja čuvstva. Samo tisti, ki je hodil zadaj, se je oziral na strašne prizore s pogledi in obrazom, ki ni poznal strahu, vendar pa z gnusom, ki je jasno pričal, kaj si je mislil o takem barbarskem klanju.

Bralec je v petorici gotovo že spoznal oba Mohikanca, Munra s Heywardom in Sokola. In res je bil to siloviti oče, ki je iskal svoja otroka, spremljan od Heywarda, žena ena njegovih hčera, in od trojice gozdovnikov.

Ko je prišel Unkas na sredo ravnine, je kriknil, da so vsi drugi skočili k njemu. Mladi vojščak se je bil ustavil pred kopico ženskih trupel. Munro in Heyward sta se takoj sklonila preko njih ter iskala, če se med njimi nahaja katera izmed pogrešanih deklic. Olajšana sta se odahnila, ko nista ničesar našla.

»Huk!« je naenkrat kriknil Unkas, se strumno vzravnal in gledal nekam pred se.

»Kaj je, dečko?« je vprašal Sokol. »Da bi bil le kak zapoznel Francoz, ki bi rad tukaj plenil. Takoj pokažem, kaj zna moj zveromor.«

Unkas pa je bil že skočil h grmu, z veje snel kosce Korinega zelenega naličja ter ga zmagoslavno vihtel nad glavo.

»Moje dete!« je razburjen vzkliknil Munro. »Dajte mi moje dete nazaj!«

»Unkas bo poskusil!« je bil kratki in odločni odgovor.

Kristusa v življenje!

Na naših rokah naj se pozna pečat Kristusov! Naše vsakdanje delo bodi izvršeno po njegovi volji. Se tako priprosto delo naj uživa spoštovanje vseh in ljubezen tistega, ki ga izvršuje. In ne bo pritožb, da delo človeka ne živi.

Na naših nogah naj bo pečat Kristusov! Vsa naša pota naj bodo pota otrok božjih in ta pota naj hodijo vsi, oni ki imajo oblast, ker je to pot pravice, oni, ki imajo čast, ker je to pot resnice, in oni, ki imajo premoženje, ker je to pot pravega bogastva.

V našem sreju naj bo pečat Kristusov, ljubezen božja, ki bo prestvarila vse sedanje mrzle in neobčutne razmere med posamezniki in med narodi.

To je duh sv. Frančiška in ta naj preide v posameznike in narode, da bodo vredno obhajali 700letnico sv. Frančiška.

3. oktobra ves brežiški in krški okraj v Brežice na shod dr. Korošca, ki bo ob 11. uri predpoldne na vrtu in dvorišču Narodnega doma v Brežicah!

Narodni poslanec Franjo Žebot:

Kuhinjska in živinska sol je predraga.

Neverjetno je, kako vlada, v kateri sedi tudi 5 Radičevih ministrov, podražuje najvažnejše življenske potrebe ljudstva. Kuhinjsko sol prodaja vlada, oziroma od nje pooblaščen upravni odbor državnih monopolov, 1 kg za 2 din. 50 p. in zasluži pri tem 500%. In pri podrobni prodaji vtaknejo agenti, prekupčevalci in drugi zopet 70% v žep, tako da imamo v Jugoslaviji najdražjo sol v Evropi! In nam v Sloveniji vsiljujejo nesnažno morsko sol, dasiravno so v Bosni in okolici Kreke cele planine polne fine kamene bele kuhinjske soli.

Da se pri preskrbi s tem važnim predmetom godijo take lumparije, nisem verjel. V finančnem odboru se je v soboto, dne 25. septembra t. l., cel dan razpravljalo o soli. Vlada in vladna večina sta morale slišati od nas take gorke, da so ti ljudje kar pod mizo gledali. Davek na sol, ki se imenuje monopolska taksa ali dajatev, je eden najbolj krivičnih davkov. S tovaršem Škuljem sva stavila predloge, da se mora cena kuhinjski in živinski soli na vsak način znižati. Kar bo vlada tukaj zgubila, pa naj raje pri vojaštvu prištedi in pri drugih nepotrebnih izdatkih. Davek na sol plačajo večinoma reveži. Namesto davka na sol naj vlada raje uvede davek na luksuz ali lišp. Kdor nosi zlato uro ali verižico in druge okraskes, kdor se oblači v fino svilo, kdor se vozi v finih avtomobilih, stokrat lažje plača davek na luksuz, nego ubogi delavec, bajtar ali viničar tako visok davek na sol, sladkor, vžigalice in petrolej. Radičali in njih hlapeci Radičevci so sicer kimali, ko sva jim štela s Škuljem levite, a storili ne bodo nič. Te ljudi moramo enkrat za vselej spoditi z ministrskih stolčkov, prej ne bo boljše.

Glede živinske soli sem n. pr. povdaril: Drž. upravo stane živinska sol samo 20 para ali k večjemu 25 para ali 1 krono kg. Če bi torej naložili magari še 75 para, bi 1 kg stal samo 1 dinar ali 4 krone. Za to ceno bi živinorejec rad nakupil večje količine soli, da ž njo popravi slabo krmo. Seno je ponekod tako blatno — da brez soli še za krmo ne bo. In živina bo bolehalo, krave-mlekarice bodo dale

Ubog oče si je košček naličja pritisnil na ustnice in nemirno išoč gledal v bližnje grmovje, kakor bi upal in se bal, da Koro najde tukaj.

»Na tem kraju ni mrličev«, je rekel Heyward s hripavim glasom, ki ga je skoro zadušila razburjenost.

»To je jasno, kot nebo nad našimi glavami«, je sedaj izpregovoril Sokol. »Vendar pa je mogoče, da je šla črnolaska tod mimo. Prav si rekel, Unkas. Črnolaska je bila tu in je pred morilci zbežala v gozd. Hitro poiščimo njenih sledi. Indijanske oči zapazijo celo, če je kolibri letel po zraku.«

Mladi Indijanec je stekel naprej in kmalu znova veselo kriknil. Na nizki bukovi veji je zopet visel košček naličja.

»Le počasi«, je rekel Sokol in ustavil Heywarda, ki je burno hotel hiteti naprej. »En sam nepremišljen korak nas lahko zadrži za več ur. Na sledi pa smo, to se ne da tajiti.«

»Bog vas blagoslovi, vrli mož!« je vzkliknil nesrečni oče. »A kam sta bežali? Kje sta moji ubogi hčeri?«

»Pot, katero sta krenili, je od marsičesa odvisna. Ako sta sami, potem bržkone blodita v krogu in ne moreta biti daleč. Ako pa so ji odpeljali Huronci ali pa francoski Indijanci, potem sta sedaj že gotovo na kanadski meji. A to nič ne de. Tu stojita Mohikanca in jaz na začetku sledi. Lahko se zanese, da najdemo tudi njen konec, če je tudi sto milj oddaljen! Počasi, Unkas, pozabil si, da ženske noge puščajo za sabo le slabe sledi.«

»Huk!« je kriknil sedaj Čingagok ter pokazal na tla kakor človek, ko ugleda strupen mrčes. Heyward se je sklonil in vzkliknil: »Moška sledi! Nobene dvojbe ni več, ujeti sta!«

malo mleka- teleta bodo slaba in sloves naše živine bo padel. Država, oziroma vlada, mora slušati naš opomin in znižati ceno soli. Smo radovedni, kaj bo vlada storila. Če so radikali in radičevci, ki so edini na vladi, res taki prijatelji ljudstva kot se hvalijo, morajo naše predloge upoštevati.

S svojimi tovariši sem zaprosil pri ministru železnice, naj dovoli, da se živinska sol po znižani tarifi izvozi iz Bosne k nam v Slovenijo. Kmetijska družba in naša Zadr. zveza bosta, kakor smo predlagali, imeli v rokah razdelitev, oziroma prodajo živinske soli po znižani ceni.

Kaka bo cena, kedaj bo sol dospela, kje se bo dobila, kam se je treba obrniti radi naročila, o vsem tem bodem poročal v prihodnji številki »Slovenskega Gospodarja«. Povejte vse to svojim tovarišem in prijateljem!

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Pašič je še vedno v Dalmačiji v Cavtatu. Pretekli teden so prišla poročila, ki so naznanjala že skoro zadnjo uro njegovo, a se mu je zdravje zopet okrepilo. Bil je baje le malo jezen, ker mu ne gre vse gladko v politiki, deloma pa tudi zavoljo svojega sina Radeta, ki mu je vsled svojih korupcij tako otežkočil pot nazaj na stolček ministrskega predsednika.

Radič se je vrnil iz Ženeve. Tam je govoril vseprek, o vsem in še o drugih rečeh. Pred političnim svetom se je pokazal kot mož velikih besed in nič dejanj. Njegov ugled vedno bolj pada. Doma se ga lastni ljudje že kar bojijo, da ne bi s svojim jezikom napravil zopet kake nepotrebne zmešnjave. Ko se je pripeljal do meje naše države, ga je tam zopet čakal ministrski železniški voz, v njem pa inž. Košutič, ki mu je prišel povedat, naj nikar preveč ne sill v vlado, sicer jo bo prevrnil zase in za celo svojo stranko. Kakor vse kaže, bo po prihodnjih volitvah Radič postal popolnoma brezpomemben celo na Hrvaškem.

Naši poslanci delajo. Dasiravno so parlamentarne požitnice, posamezni odbori kljub temu zborujejo, ki naj pripravijo snovi za zborovanje narodne skupščine. Tako se je določilo, da se bo po poslancih pregledalo poslovanje v državnih podjetjih, ki so vsa tako gospodarila, da imajo velikanske izgube, namesto milijonske dobičke. Enako se je dognalo, da država dela prevelike dobičke pri državnem monopolu na sol. Naši poslanci so zahtevali, da naj se sol poceni in naj se dovoli uvažanje soli za živino. — Davčni odbor je razpravjal o raznih kaznih, ki naj zadenejo neuredne davkoplačevalce. Naši poslanci so pri tem zahtevali, naj se te kazni izvajajo posebno v Srbiji, kjer nekateri že leta in leta niso davkov plačali. V Slovenijo znajo davčne oblasti itah natančno pobirati davke. — Nadalje se je dognalo, da se pri podeljevanju podpore poplavljenecem godijo posebno po Bački in Baranji velike krivice. Naši poslanci pripravljajo poseben protest zoper tako izkoriščanje. V Sloveniji se do zdaj še ni zgodilo, da bi se pri takem podeljevanju podpor uganjala korupcija. Ta pa zavoljo tega ne, ker se podpore sploh ne podeljujejo.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Zasedanje Društva narodov se je zaključilo. Ob sklepu je predsednik, naš zunanji minister dr. Ninčič, povdaril veliko delo sedanjega zasedanja, ki se je pokazalo posebno v zblizanju Francije in Nemčije, kar je velikega pomena za mir med državami v Evropi.

Francija in Nemčije se še nadalje pogajata, dokler v vseh medsebojnih zadevah ne dosežeta popolnega sporazuma.

Anglija še vedno ni rešila težkega spora med rudarji in lastniki rudnikov. Milijarde škode je ta boj vsled nepopustljivosti enih in drugih povzročil.

Rusija je na potu ozdravljenja gospodarskih razmer, kajti po dolgem času je konečno zopet dovoljeno svobodno rgovanje doma in z inozemstvom.

Na daljnem vzhodu, na Kitajskem, se vršijo še vedno domači boji. Voditelji posameznih skupin so založeni z denarjem in z municijo raznih držav, ki imajo interes, da bi zavladali nad državo, ki šteje okrog 350 milijonov ljudi. A najvažnejše je to, da domačini postajajo vedno bolj za-

»Boljše je to, nego begati po divjini in nazadnje poginiti lakote«, je odgovoril lovec. »Petdeset bobrovih kož stavim proti prav toliko kresil, da najdemo njih kože, predno poteče mesec dni. Poglej, Unkas, kaj ti povedo ti mokasini, kajti to ni sled od čevlja.«

Mladi Mohikanec se je sklonil čez sled, razbrskal suho listje in gledal dolgo in pozorno. Slednjič je vstal in rekel: »Zviti lisjak!«

»Saj je mokasin podoben mokasinu«, je rekel Heyward, »da se človek lahko zmoti.«

»Mislite? Prav tako bi lahko rekli, da je noga nogi podobna«, je rekel Sokol. »Naj še jaz pogledam.« Priklonil se je in rekel čez nekaj časa: »Prav si povedal, dečko, to je sled, ki smo jo tolikokrat videli, ko smo lovili lopova. Dolgost in širina se tudi ujemata, kaj ne, Čingagok?«

Mohikanec je pogledal in rekel takoj nato:

»Magval!«

»Stvar je popolnoma jasna«, je rekel nato Sokol. »Črnolaska in Magva sta šla tod mimo.«

»Eliza pa ne?« je vprašal Heyward.

»O njej doslej še nimamo sledi«, je odgovoril lovec in še enkrat pazno pregledal drevesa, grme in tla. »A kaj je tam-le? Le poglejte, pevčeva piščalka!« je pristavil, se pripognil in pobral Davidovo glasbilo.

»Potem je držal obljubo«, je veselo vzkliknil Heyward, »in ni zapustil deklic.«

»Seveda«, je hladno rekel Sokol. »Zdaj jima lahko psalme poje. Ali pa zna ustreliti srno, da jima uteši glad? Ali ume po bukovem mahu spoznati, kam pelje pot? Ali zna Huroncu prerezati grlo? Nič ne zna. A zdaj naprej, prijatelj! Mogoče, da najdemo še kake druge sledi.«

(Dalje prihodnjič.)

vedni in snujejo upore zoper podkupljene. Posebno mladina se tega pokreta udeležuje.

Naši sosedi. Z Bolgarijo se je tisti spor, ki naj bi povzročil kar krvavo vojsko, popolnoma razblinil v nič. — Albanija, ta majhna, kamenita dežela, ima zopet novo revolucijo. Ako bo to dolgo trajalo, da bo ta dežela doživljala toliko revolucij, bo kmalu brez ljudi. — Grčija, enako majhna, znova doživlja prevrat, ker sedanji gospodar nima dovolj močne roke. Ta prevrat se pa suče v to smer, da pride prejšnja kraljeva rodbina, ki je z našo v sorodu, zopet na vlado. Na Balkanu bo pač vladal nemir in prepri, dokler ne postanejo ti narodi bolj izobraženi, da bodo znali sami sebe vladati.

Shod dr. Korošca v Brežicah 3. oktobra 1926

se vrši

na dvorišču gostilne Druškovič
(nasproti samostanski cerkvi)

in ne v Narodnem domu, kakor stoji na str. 2.

Kaj je novega?

PROSLAVA 700LETNICE SV. FRANČIŠKA V
MARIBORU.

Cerkveno proslavo 700letnice sv. Frančiška v cerkvi Matere Milosti v Mariboru

bodo izvršili očetje frančiškani v sledečem redu: Od ponedeljka, dne 4. oktobra, do nedelje, dne 10. oktobra bo vsak dan ob pol 6. uri zjutraj pridiga s slovesno službo božjo, popoldne ob treh govor o modernem svetniku sv. Frančišku in zvečer ob šestih enako govor o sv. Frančišku v nemškem jeziku. Tako bo vsak dan prihodnjega tedna. Ponedeljek, dne 4. oktobra, bo poleg tega še ob 10. uri slovesna služba božja. Nedelje, dne 10. oktobra, bo popoldne ob treh zaključek cerkvene proslave, združen s svetoletno procesijo frančiškanske župnije. Procesija pojde iz frančiškanske cerkve v stolno, Alojzijevo in nazaj v stolno ter nato v frančiškansko cerkev. Častilci modernega svetnika sv. Frančiška naj se teh pobožnosti po možnosti udeležujejo. Za udeležence te proslave z dežele se je oskrbela polovična vožnja po železnici. Na odhodni postaji se da cela vozovnica žigosati z mokrim žigom, v Mariboru pa se ne odda, ker velja za nazaj. Treba pa je pri vrtarju frančiškanskega samostana dobiti potrdilo, da se je lastnik vozovnice v resnici udeležil proslave. Polovična vožnja velja od 3. do 11. oktobra.

V nedeljo, dne 3. oktobra, se proslavi spomin sv. Frančiška ob pol petih popoldne v Gätzovi dvorani.

Sporod je sledeči: 1. Pesem: »Pri tebi, o Frančišek mili.« Svira godba. 2. Pozdravni govor. 3. Schwab: Pesem: »Bort njansky Moliteve.« 4. Vesele pesmi, potpuri. 5. Deklamacija o sv. Frančišku. 6. Govor: Frančišek kot reformator, mil. g. dr. Tomazič, prelat. 7. Omladinska koračnica. Odmor. 8. Sreca, valček. 9. Pesem: Schwab: »Zdrava Marija.« Tenorsolo poje g. Avgust Živko. 10. Moja kraljica, overtura. 11. Deklamacija: Solnčna pesem sv. Frančiška. 12. Frančišek in socialno vprašanje, govori g. Franjo Žebot, nar. poslanec. 13. Povsod Bogal! Sodeluje pevski zbor »Maribor« in godba Katoliške Omladine. Vstopnice se dobijo pri vrtarju frančiškanskega samostana in pri blagajni.

Maribor in ves okraj, pa tudi oddaljeni kraji naj v teh dnevih pokažejo, da tudi slovenski narod časti sv. Frančiška ter hoče po njegovih navodilih iskati sreče in zadovoljstva!

Veliko županstvo in gostilne. Broj gostilen v Sloveniji, je po splošnem priznanju velik, dosti prevelik. Kakšne posledice ima to v gospodarskem in moralnem oziru, ni še le treba posebno povdariti. Zapeljevanje mladine, pretepi, uboji itd., vse to se dogaja po mnogih gostilnah, ki so pravi brigoli zla in nesreče. Sodnijske razprave, osobito porotniške obravnave, so zgodovinske priče, koliko zla za naše ljudstvo je prišlo iz takih gostilen. Pričakovati bi torej bilo ter tudi zahtevati, da se broj gostilen zmanjša, pa ne poveča. To je tam bolj utemeljeno, ker je oleg rednih gostilen tudi veliko vinotočev, ki so neizogibni, ker dru-

gače kmet ne more prodati svojega vinskega pridelka ter priti do denarja, s katerim mora plačati visoke davke. Veliko županstvo mariborske oblasti pa je drugega mišljenja. V mariborski oblasti so bile na nekaterih krajih dovoljene nove gostilne, kakor n. pr. v gornjeradginski župniji. Krajevne potrebe ni bilo nobene, županski urad je uradno izjavil, da ne obstoji nobena potreba za novo gostilno. Kljub temu se je ta dovolila v hiši, ki zato ni prikladna, in osebi, ki nima zahtevanih sposobnosti in predpogojev. Zakaj se je dalo to dovoljenje? Ali morda niso bili merodajni strankarsko-politični ozirji? Mi priporočamo našim gospodom poslancem zadevo novih gostilniških koncesij v mariborski oblasti, da jo dobro proučijo ter da o njej tudi obvestijo kompetentna mesta v Beogradu. Ob enem bi tudi bilo dobro, da se tisti krogi v Sloveniji, ki se trudijo za prepored našega naroda, malo bolj zanimajo za to, kako se v mariborski oblasti dejansko podpirajo njihovi cilji in njihove težnje.

Poroka. Dne 27. t. m. sta bila poročena v župnijski cerkvi Šmartno pri Slovenjgradcu G. Prijatelj, profesor v Mariboru, in g. Kristina Rotovnik, tajnica SLS, doma v Legnu iz ugledne rodbine. Novoporočencema želimo obilo blagoslova!

Novo šolsko leto na enoletni vinarski in sadjarski šoli v Mariboru prične dne 5. oktobra. Sprejeti gojenci se morajo omenjenega dne zglasiti osebno ob 10. uri predpoldan v zavodu.

Ponarejevalec denarja Potočnik. V ponedeljek popoldne je bil po potrditvi obsodbe prepeljan znani ponarejevalec denarja Potočnik iz jetnišnice okrožnega sodišča v mariborsko moško kaznilnico. Potočniku, ki je odsedel že svoj čas 15 let v Karlovi pri Gradcu, je tokrat prisojenih 20 let. Omenjeni se je branil mariborske kaznilnice, ker je v njej presedel veliko let njegov oče in je v njej umrl njegov brat. Potočnik je na svojo škodo večkrat hlinil duševno zmedenost, a so ga vsikdar razkrinkali. Malo pred prepeljavo v kaznilnico se je s pomočjo igle in svinčnika tetoviral po celem obrazu in se mu bodo poznali ti barvani ubodlaji dolgo časa. Na čelo si je tetoviral ime državnega pravdnika, na eno lice ime sodnika, na drugo pa številko 20. Cele kazni najbrž ne bo presedel, ker je že star nad 50 let.

Na obrtni nadaljevalni šoli pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je vpisovanje v vse razrede dne 30. oktobra od 8. do 12. ure v popoldne meščanske šole. Na novo vstopivši vajenci in vajenke naj prinesejo seboj odpustnico in vpisnino 100 D; le resni vajenci bodo vpisnine oproščeni, o čemur odloča šolski odbor. Po zakonu morajo hoditi v nadaljevalno šolo vsi obrtni in trgovski vajenci ter vajenke, katerih mojstri stanujejo od šole do 6 km razdalje. Izostale in zamudnike bo kaznovalo sresko poglavarstvo kot obrtna oblast. Reden pouk se prične v sredo, dne 6. oktobra, ob 14. uri.

Potres v Dravski dolini. V Marenbergu so občutili v od 26. na 27. t. m. močan potres. Najhujši je bil sunek pod hišo gospe Zwettl; na hiši so se pobile vse šipe. Obstojna resna nevarnost, da se poruši na hišo velika skala, ki se je že opasno majala. V tem slučaju bi se bila dogodila velika nesreča.

Pobegli kaznjence. Od poljskega dela na drž. trsnih nasadih v Pekrah pri Mariboru je pobegnil glasom obvestila varnostnih oblasti delavec Jože Preložnik, doma iz Grajenčaka pri Ptuj. Mož je bil obsojen na dve leti težke ječe in sicer radi težke telesne poškodbe. Ušel je v kazenski obleki, ki je označena s številko 359.

Od avtomobila povožena. V sredo zvečer, dne 23. t. m., ob 7. uri, se je pripetila na Ptujski cesti na Teznu pri Mariboru težka nesreča. Zakonca Vežjak sta šla po cesti, za njima pa je privozil Ford-avto, katerega je vodil lastnik g. H. sam. Iz neznanega vzroka se je avto zaletel od zadaj v Vežjakovo ženo Zofijo, jo podrl na tla ter povožil. Gospa Vežjakova je dobila težke notranje poškodbe ter ima zlomljeno desno nogo nad kolonom. Po nesreči je avto vozil dalje in poškodovano ženo je šele mariborski rešilni avto odpeljal v bolnico.

Smrt znane gostilničarke in posestnice. V Breznu je umrla gospa Antonija Grögl, gostilničarka in posestnica, ki je bila znana kot dobrotnica revežev daleč naokrog. Ostanj jej ohranjen časten spomin in preostalim naše sožalje!

Slovesna blagoslovitev nove podružnice. V nedeljo, dne 3. oktobra t. l., se vrši pri Sv. Barbari v Halozah slovesna blagoslovitev nove podružnice sv. Katarine ob Beli ter novega, 18 metrov dolgega Društvenega doma.

Smrt uglednega moža v Laporju. V najlepši moški dobi je na Matevzevo umrl posestnik Peter Pivec na Zgornji

Brežnici. Bolehal je že več mesecev; imel je ledvično bolezen. Pokojnik je bil zelo zmožen mož in se je z vneto udeleževal javnega življenja. Lahka mu zemljica!

Požar na Ponikvi. Dne 27. t. m. ob pol štirih popoldne, je udarila strela v kozolec Jožefa Mlakarja, p. d. Goleža. Kozolec je bil največji v vasi, poln sena, suhe detelje i nfižola. Pogorel je do tal. V nevarnosti so bila tudi bližnja stanovanjska in gospodarska poslopja. Gasilci in vaščani so pridno gasili. Bog pa je dal dež brez vetra. Tako se je posrečilo ogenj omejiti.

Nesreča. V soboto, dne 18. t. m., se je ponesrečil sim gostilničarja Vedenika iz St. Pavla pri Preboldu. Peljal je več praznih sodov na železniško postajo v St. Peter v Sav. dolini. Pri mostu čez Savinjo na Grablju je pri izogibanju zadel ob občestni kamen, pri čemer so zaropotali na vozu naloženi sodi. Konj se je pri tem splašil ter začel dirjati po cesti. Sodi so pri odskakovanju voza začeli padati z voza, kar je konja še bolj razdražilo, tako da je začel naravnost besneti. Zvrnil je voz ter zlomil oje. Voznik si je pri padcu zlomil roko, pa se tudi drugače precej poškodoval. Prepeljali so ga v celjsko bolnico. Tudi konj je precej poškodovan. Kos lesa se mu je zadril globoko v nogo ter najbrž ne bo več za nobeno rabo, ampak bo šel k — mesarju!

Otvoritev avtomobilske poštne vožnje. Kakor se nam poroča, se v bližnji bodočnosti otvori avtomobilna poštna zveza med Sv. Petrom pod Sv. Gorami in Rogatecem. Da bo z otvoritvijo moderne poštne zveze ondodnemu prebivalstvu jako ustrezno, ni treba še posebej povdarjati.

Novice od Sv. Ruperta nad Laškim. Dne 27. t. m. je ob hudi nevihti udarila strela v kozolec posestnika Antona Zupane, p. d. Navrele, v Bezgovnicah. Kozolec je bil natlačeno poln sena in drugih pridelkov, ki so vsi do zadnjega zgoreli. Zupane ima veliko škodo, ki nikakor ni krita po nizki zavarovalnini. Zopet glasen opomin: Vsak moder posestnik bo takoj dal zvišati zavarovalnino, ki je pri večini naših kmečkih ljudi naravnost smešna: 1000 ali 2000 kron! — Kamil Zelič, ki je na kvaterno nedeljo v pretepu v Obalakovi gostilni zabodel in precej močno ranil Razboršek Jožefa in Trupi Franca, je bil sicer aretiran, a so ga kmalu izpustili, ker se je pokazalo, da sta ga izživala Razboršek in Trupi. V Logu je nedeljski evangelij »Domovina«, to pove vse!

Ukradli konja in voz. Posesniku Ludoviku Sodinju v Stratincih je bila ponoči ukradena iz zaklenjenega hleva triletna kobila, vredna 5000 dinarjev, in popolnoma nova konjska oprema, cenjena na 1500 dinarjev. V isti noči je zmanjkal posestniku Jožefu Volčič v Konjicah nov, zeleno pleskan lovski voz, vreden 1500 din. Ukradli so ga sigurno isti tatovi, ki so šli s Sodinovi kobiljo. Ukradena kobila je velika, rjave barve, na čelu ima od temena do gobea belo, tri prste široko liso in na desni strani glave pod očesom malo zaceljeno rano, kjer ne raste dlaka. Tatvino so najbrže izvršili cigani, ki so se par dni klatili po okolici Konjic, po tatvini pa so nenadoma izginili.

Šmarješki most. Po zadnji povodnji odnešeni mosti v Šmarjeti čez Savinjo okrajni zastop zopet gradi in upati je, da ga bo čim prej postavil v promet. Prizadeto ljudstvo ga že težko pričakuje.

Požar. Dne 21. t. m. okrog pol 5. ure zjutraj je izbruhnil požar v trgovini G. Jankota Pučko v Kozjem. Vzrok požara je še neznan. Požarna bramba je bila takoj na licu mesta. Cela trgovina je bila že v ognju. Kljub temu se je posrečilo požarni brambi ogenj tako omejiti in udušiti, da je rešila že gorečo hišo in da se ogenj ni mogel razširiti. Požarna bramba je častno rešila svojo nalogo. Škoda je velika. Prizadeta sta hudo lastnik hiše in trgovec Pučko.

Vojaki v Macedoniji. Na pritožbe, da se vojakom pri pešpolju, ki službujejo v Djakovici, niso izročili njih kovčegi, je poslanec Vlad. Pušenjak od komande polka dobil obvestilo, da se je izvršila preiskava in najdeni vsi kovčegi ter izročeni lastnikom. Ako kateri slovenski vojaki 30. pp. niso dobili kovčegov, naj oni, oziroma njih tovariši, to javijo poslancu Pušenjaku, da bo ponovno posredoval.

Nepojasnen umor na Bizeljskem. V soboto, dne 25. t. m., je naznanila Alojzija Benko, žena čevljarskega mojstra v Brezovici, orožniški postaji na Bizeljskem, da pogreša svojega moža Mihaela Benko. Povedala je, da ji je v petek zvečer ob 6. uri njen mož naročil, naj gre z otrokom k sosedu Jelčiču ličkat (kožuhat) koruzo, sam pa da bo še neke čevlje oddal strankam ter da bo nato prišel za njo k sosedu. Žena z otrokom je odšla, kakor ji je bilo naročeno, vendar njenega moža ni bilo k Jelčiču. Ko je prišla ob pol enih ponoči domov, moža tudi doma ni bilo. Šla ga je takoj v noči iskati s pokojnikovim bratom Francecom, a vendar

Poročila S. L. S.

Shod SLS v Krčevini pri Mariboru, napovedan za nedeljo, dne 3. oktobra, ob pol 9. uri dopoldne, pri g. Prahu, se zdaj ne bo vršil, pač pa pozneje, kar bomo pravočasno razglasili.

V Vežerju je bil v nedeljo, 26. septembra, shod SLS, ki je bil prav dobro obiskan. Kot pripravo na ta shod so demokrati v soboto zvečer priredili svoj shod, na kojem je govoril poslanec dr. Pivko 15 poslušalcem, med katerimi je bilo vsaj 6 naših pristašev. Shodu SLS v nedeljo predpoldne je predsedoval g. Javšovec, predsednik naše krajevne organizacije. Govoril je poslanec dr. H o h n j e c. Njegov govor so poslušalci sprejeli z velikim odobravanjem ter izrekli poslancem in SLS popolno zaupanje.

Naša društva.

Katoliško slovensko izobraževalno društvo v Studencih pri Mariboru priredi v nedeljo, dne 17. oktobra 1926, v prostorih gostilne g. Gačnika v Studencih, Dr. Krekova cesta 24 (poleg delavnice drž. železnice) veselico, združeno z vinsko trgovijo, katere čisti dobiček je namenjen za zgradbo Katoliškega doma v Studencih. Najljubneje prosimo vsa bratska društva v Mariboru in okolici, da ta dan

ne prireajo nobenih veselice. Ker je Katoliški dom v Studencih nujno potreben, vabimo že danes vse naše prijatelje, da se te dobrotelne veselice udeležijo! Natančen sporod veselice bomo objavili prihodnjic.

Slivnica pri Mariboru. Izobraževalno društvo v Slivnici ponovi dne 3. oktobra 1926, ob 3. uri popoldne v Društvenem domu dramo v štirih dejanjih »Dom«. Ta prelepa igra je povzeta iz kmečkega življenja ter nudi obilo užitka in pouka. Vso igro prevaja ljubezen do rodnega doma in domače zemlje. Po igri pa se vrši veselica na vrtu g. Lesjaka. Ta dan sodelujejo pri igri in veselici vsa izobraževalna društva kočnega okraja, in sicer iz Hoč, Frami in Slivnice. Pri igri, med odmori, bo sviral hočska godba na pihala. Nastopili bodo združeni pevski zbori iz Hoč, Frami in Slivnice. Tudi na veselici bo igrala godba in peli bodo združeni pevski zbori. Na soprodu je še šaljiva pošta, ameriški zapor, licitacije i. dr. Preskrbljeno bo tudi z okrepčili. Ker je čisti dobiček namenjen za nakup skioptikona, se vsi vkladno vabite, da poselite prireditve v obilnem številu. Starši in mladino ljubi, ako res ljubite svoje otroke, oz. slovensko mladino, se že sedaj odločite, da boste šli v nedeljo, dne 3. oktobra na našo prireditve, da nam bo čimprej mogoče nabaviti skioptikon. S skioptikom se bodo namreč razna predavanja pojasnjevala s slikami. Predavanja pa bodo zdravstvena, poučna in tudi zabavna. Vsega tega potrebuje naša mladina. — Igra in veselica se vršita ob vsakem vremenu. — Na veselo svidenje! Odbor!

Velik mladeniški shod pri Sv. Juriju ob Ščavnici. — Dne 10. oktobra se vrši pri Sv. Juriju ob Ščavnici velik mladeniški shod s sledečim sporedom: Ob pol 10. uri dopoldne slovesna služba božja za mladeniče, ki jo opravi mil. g. kanonik Fr. Časl. Med sv. opravilom naj mladeniči,

če le mogoče, pristopijo k mizi Gospodovi. Spoved naj opravijo doma. Potem shod na prostem, na katerem govori poslanec dr. H o h n j e c in drugi govorniki. Nato obed. Po večernih pretresljivi igra v treh dejanjih: »V satanovih verigah«. Med odmori svirajo tamburaši in pojejo pevci. — Mladeniči sosednih Marijinih družb, mladeniških zvez, orlovskih odsekov in drugi, pridite vsi na to svojo prireditve, ki ste jo že dolgo pogrešali! Moški pevski zbori so dobrodošli! Shod se vrši pri vsakem vremenu: v lepem na prostem, v dežju pa pod streho.

Št. Jurij ob juž. žel. (Tombola.) Slov. katoliško prosvetno društvo je priredilo preteklo nedeljo veliko tombolo za nabavo dobrih knjig. Prireditve je dobro uspeła. Privabila je veliko množino ljudstva od blizu in daleč, ki je prišlo iskati sreče. Mnogi je niso našli, ker je zmanjkalo srečk. Prav lepa hvala gospodu Polaku za glavno tombolo in gospodu Reberšaku za njegovo postrežljivost, kakor tudi vsem drugim blagim dobrotnikom, ki so pripomogli, da je tombola tako lepo uspeła. Ob priliki naše tombole se je videlo, kaj morejo doseči pridne in požrtvovalne mladenke in fanti, če so za dobro stvar navdušeni. Kar tekmovali so med seboj, kdor bo več srečk razprodal, kdo več dobitkov nabral. Zato se čuti Slov. katoliško prosvetno društvo dolžno, da se jim tem potom še posebej zahvali.

DR. MED. VL. MOGILNICKI
zdravnik,

sopet redno ordinira v Sv. Juriju ob j. ž. v lastni hiši št. 62
od 2. septembra naprej.